

“Mai com ara no havia viscut episodis de confrontació social i política a Badalona”

Què sentiu veient que els mitjans de comunicació, quan parlen de Badalona, sovint presenten la ciutat com a focus de conflicte per la immigració?

—Em sento malament, molt malament, perquè la ciutat de Badalona —*el poble*, com a mi m'agrada dir-ne—, si ha pecat de res sempre ha estat d'un excés de cortesia, d'amabilitat i de sociabilitat. L'enfocament que es dóna a la ciutat, totalment polític, no ajuda gens Badalona i ni de bon tros es correspon amb la realitat. Hi vaig néixer i hi he viscut sempre, i aquesta realitat que es transmet no l'he vista mai. Ara bé, és cert que ens trobem en un moment delicat: d'un temps ençà han arribat molts immigrants, però no a Badalona, sinó arreu. Intentar focalitzar un problema d'immigració i carregar-lo de tints xenòfobs a la ciutat respon només a l'estratègia política d'uns individus que volen treure'n un profit polític encara que això impliqui destrossar la cohesió.

—**És, de fet, una estratègia molt personalista de Xavier García Albiol, això sí, amb el suport del PP català i espanyol.**

—Sí, però una persona que vol ser alcalde de Badalona i ni tan sols hi viu —ho sé del cert— és algú que no demostra cap interès per la ciutat més enllà de tenir-hi una bona poltrona. Aquest clam és el que aprofundeix l'estratègia del PP de sempre d'anar remenant tota la merda i crear distorsió. Aquest individu, que no el conec en persona ni ganes, és un provocador nat, que malauradament té el suport del seu partit. En cap moment no he vist actuar aquesta persona en favor de la ciutat: només busca merder i posa el dit a la nafra per fer mal.

—**Badalona és prou cohesionada per a impedir que el conflicte es faci molt més gran?**

Jordi Díaz (Badalona, 1975) és actor. Molts el coneixen encara com el Fede, d'“El Cor de la ciutat”, però en aquesta ocasió l'entrevistat respon en qualitat de badaloní de tota la vida, ara molt enutjat per la imatge negativa que es dóna de la seva ciutat, al punt de mira per un suposat conflicte greu amb la immigració, atiat pel PP.

—La crispació és l'estratègia del PP en tots els àmbits. Si per a Espanya, els catalans som considerats com uns racistes, uns avars i uns egoistes que tot ho volem per a nosaltres —aquesta és la imatge que tenen de nosaltres a Espanya—, és perquè ho ha provocat l'oposició. Amb les seves mentides el PP ha aconseguit que Catalunya sempre estigui en el punt de mira de la negativitat. A Badalona mai no hi havia hagut aquest ressò mediàtic tan negatiu, fins que aquest individu va decidir de fer mal.

Badalona sempre ha estat una ciutat oberta, culta i amigable. Els problemes d'immigració són esporàdics, i no n'hi ha només a Badalona, sinó a molts llocs de Catalunya, de l'estat espanyol i del món. Per les coses que sents a dir i que llegeixes, sembla que Badalona és una ciutat absolutament racista i perillosa. És penós. Evidentment, no és un poble petit. En una ciutat de més de 200.000 habitants els conflictes hi són, i són inevitables.

—**Ara el PP és només a dos regidors del PSC, i si s'analitza la trajectòria electoral del PP a Badalona, té un creixement espectacular. Si arrela el seu discurs, podria arribar a assolir l'alcaldia. Com canviaria la ciutat?**

—La seva carta de presentació com a aspirant a alcalde és que tindran més drets els nascuts a Badalona que no pas els nouvinguts i que els farà fora tots. Doncs si guanya, podrem extreure'n dues conclusions clares: que qui l'ha votat demostra una ignorància absoluta de la ciutat i —cosa que és pitjor— que és tan xenòfob com aquest individu. Vull creure que els habitants de Badalona són molt més intel·ligents que un individu d'aquesta casta.

—**Recordeu cap més període en què Badalona s'hagi projectat enfora amb aquesta negativitat?**

—No. He viscut moments molt negatius de la ciutat, però sempre internament, no hi ha hagut mai aquest ressò tan espectacular. Hem tingut governs amb molta corrupció i hi ha hagut corrupció política a diversos nivells, però no ha transcendit d'aquesta manera. I, al marge de què diguin els mitjans de comunicació i el PP, jo a Badalona mai no he viscut episodis de confrontació social ni política com els que ara ven segons qui.

—**Sempre expliqueu que sou de Badalona i n'esteu molt orgullós. Heu notat darrerament rebuig o heu sentit comentaris més negatius?**

—Sí, però això m'ha passat sempre. Badalona sempre ha estat descrita com la ciutat que hi ha després del Besòs, en

terra de ningú, tocant a la Mina, Sant Adrià, etc. I els barcelonins salten des de Barcelona directament cap a Vilassar o Mataró i s'imaginin Badalona com una zona fosca. I a mi em fa molta gràcia, perquè quan els arrossegues fins aquí se sorprenden del caliu que té la meua ciutat. No sé si és que me l'estimo massa, Badalona, però quan torno de Barcelona amb tren notó que fins i tot l'aire és diferent. Quan la gent coneix la ciutat, reconeix que no té res a veure amb allò que se n'imaginava.

Com us deia, si hem pecat de res és de ser un poble. Aquest és el pecat de Badalona, que qualsevol gest que fas se n'assabenta tothom, i per això hi ha badalonins que renunciïn a viure-hi, perquè no els agrada aquesta mena de vida. A mi m'és igual, i m'encanta saludar tothom.

—Hi ha barris —on es concentra més percentatge d'immigració— en què aquest caliu no és tan evident.

—Jo he viscut 25 anys en un barri, a Sant Crist. Abans que hi hagués una onada potent d'immigració, als barris ja hi havia conflictes. Ara hi ha romanesos, però abans hi havia gitanos catalans, i abans els fills dels treballadors més humils. Als barris s'hi acumula molta gent, la majoria gent treballadora i amb un poder adquisitiu baix, i això significa que una part de la societat ha de sobreviure com pot. De sobreviure com poden a anar matant la gent —com volen fer creure alguns— hi ha una diferència molt gran. Ara bé, és veritat que hi ha coses que no s'han fet gaire bé i que s'han de corregir. L'acumulació de tanta gent d'alguna manera s'ha d'estructurar i controlar, però no es pot fer creure que un determinat col·lectiu es dedica només a robar, a matar i a crear por. Doncs precisament els qui creen alarma social i por són els mateixos polítics que utilitzen la immigració per guanyar vots.

—Què els demaneu, als polítics de Badalona?

—A aquest govern que tenim, que és estrany perquè no demostra una cohesió entre els socis [PSC, CiU, ERC], i a tots els partits individualment, els exigeixo que facin pinya davant d'aquest gra que ha sortit en aquesta ciutat i que va furgant de mica en mica com una formiga. Al final ens farà un ensurt

JORDI PUJOL

de debò. Que es deixin d'històries partidistes perquè vénen les eleccions i facin front comú. Si no, ens podem trobar una cosa molt desagradable. Hi ha un conflicte que aquest home ha creat, però que no és real en els termes que el presenta. Els partits han de fer pinya per desemmascarar aquesta persona d'una punyetera vegada. Si els partits s'ataquen els uns als altres pensant només en els vots, aquesta formiga anirà gratant cada vegada més. El PP té el discurs molt clar i arriba directament al poble, i qui vulgui no l'escoltarà,

però molta gent que es vegi dintre del conflicte se l'escoltarà. I aquest clam anirà arrellegant vots i farà molt de mal a la ciutat.

—De fet, diverses persones que teniu ressò mediàtic i esteu vinculades a Barcelona heu signat un manifest per dir prou.

—Exactament, la paraula és *prou*. És un manifest senzill i molt breu, que exigeix que ens deixin tranquils, que es deixi d'atacar la dignitat de Badalona.

Gemma Aguilera